

Excursie naar Rheine

Jurrie Haak

Voor mij was het de eerste keer, dat ik met de Heemkundevereniging op stap ging. Ik had wel eens verslagen in de B&B gelezen, maar had eigenlijk helemaal geen idee wat me te wachten stond. Maar de voortekenen waren gunstig, het beloofde schitterend weer te worden en dat werd het die dag ook. Ook vanwege het programma leek het een prachtige dag te worden.

Niet zoveel later dan de afgesproken tijd vertrok de bus van Brok via een omweg, vanwege het gebrek bij het station, naar Rheine. Onderweg kwamen de schoolreisherinne-ringen: de chauffeur vertelde onderweg allerlei wetenswaardigheden. En na een voor-spoedige reis was er de eerste stop. We stapten uit bij het Heimathaus Hovesaat van de Heimatverein Rheine. Een oude grote boerderij, die door de leden geweldig was opgeknapt, nadat de laatste pachter was vertrokken. Een gebouw om jaloers op te zijn. Eenmaal binnen wachtte ons een verrassing; Kaffee mit Kuchen stond er op het programmablad. Maar wat hier op tafel stond tartte iedere beschrijving. Een compleet ontbijtbuffet! En al gauw liet een ieder het maar al te goed smaken. Hierna vertelde de heer Norbert Gruppe van de Heimatverein de geschiedenis van het Heim en het gebruik en functie ervan. Nadien was er even de gelegenheid om buiten rondom te kijken. Een grote bakspieker, een imkerij, een kruidentuin, oude rassen van kippen, schapen en varkens.

Eigenlijk veel te vroeg moesten we al weer in de bus naar het volgende punt op het programma: een stadsrondleiding. Bij de Borneplatz -hoe toepasselijk- verlieten we de bus om in 2 groepen verder te gaan. Op de Marktplatz werden we attent gemaakt op enkele oude huizen, waaronder het oudste uit 1649. Een huis dat weder opgebouwd werd na brand door een beschieting. De kogels die de brand veroorzaakten waren in de nieuwe gevel opgenomen. Ook de prachtige kerk, waarvan de ene zijbeuk lager was dan de andere, is een schitterend gebouw. Dan ging het naar de Falkenhof, stammend waarschijnlijk al uit de tijd van Karel de Grote. Nu is het een museum. Eigenlijk was de tijd hier ook aan de krappe kant, maar het Salinenpark en het voormalige klooster Bentlage wachtten al weer.

In een werkelijk schitterende omgeving ligt niet ver van het centrum van Rheine het Salinenpark en het vm. Klooster Bentlage. De henen werden van de hennen gescheiden om zo met een vrouwelijke, dan wel mannelijke gids rond te gaan. De heren gingen het eerst de zoutziederij "Gottesgabe" binnen om uitleg over de zoutwinning te krijgen en de imposante zoutpannen en stookinstallaties te bewonderen, die tot 1952 nog in gebruik waren. Eenmaal buiten wachtte ons de fantastische gradeerinstallaties van wel 7 meter hoog. Hier werd

Het gezelschap dat op zaterdag 21 mei 2011 aan de excursie naar Rheine en Bentlage heeft deelgenomen, voor de ingang van het klooster Bentlage.

eeuwenlang het opgepompte pekkelwater naar bovengepompt om via takkenbosjes naar beneden te sijpelen. Onderweg verdampte aardig wat water, zodat onderin de opvangbak de pekkel geconcentreerder wordt. Dit werd zo'n zeven keer herhaald! Jammer dat er nog maar 2 staan. De anderen werden na een fatale storm in 1940 niet weer opgebouwd. Via een molenhuisje wandelden we langs het sanatorium naar het voormalig Klooster Bentlage, gesticht in 1437 door de Kruisheren. Nu een cultuurhistorisch trepunt van de omgeving. Hier stond een heerlijk maal op ons te wachten: tomatenconsommé, asperges met zalm (of ham) en nieuwe aardappeltjes en als dessert heerlijk vanilleijs met aardbeien/rabarbercompôte.

Hierna werd het klooster bezocht. Heel apart waren de beroemde relikwieënschrijnen, opgebouwd uit menselijke beenderen. Boven op zolder was er nog een schilderijenverzameling met opvallend veel schilderijen van de beroemde Duitse schilder August Macke. Hierna vonden de meeste deelnemers het onderhand welletjes en zochten in de tuin het terras op, onder het genot van een kop koffie of een drankje werd even uitgepuft van de inspannende dag. En om een uur of vijf werd de terugreis aanvaard. In Borne was iedereen het er over eens, dat het een volle en interessante dag was geweest, die door het excursiecomité uitstekend was georganiseerd. Chapeau!

Al met al voor mij en mijn vrouw Annemarie een geslaagde dag die zeker nog vervolgd zal hebben. Er zijn nog voldoende aanknopingspunten voor ons om